

Les Madiots

Nieuwsbrief 7, juni 2007

Voorwoord :

Beste mensen,

Hierbij zend ik jullie de 7e nieuwsbrief van ons mooie terrein La Barrière en de toekomstige gîte La Grange in Les Madiots, te Durmignat in Frankrijk in het bovenste puntje van de Puy de Dôme.

Die zit ik nu met 1 hand en 1 vinger te tikken, omdat ik deze week ben geopereerd aan mijn hand/pols om een carpaal tunnel syndroom op te heffen. Niet heel ernstig, maar wel erg vervelend omdat ik mijn hand nu 6 weken niet mag belasten, hetgeen erg lastig is omdat ik de 30^e weer voor 3 weken naar Frankrijk vertrek.

Dan moet toch echt het nieuwe dak op La Grange, iets wat ook de twee eerdere trips was gepland, maar niet is gelukt. Ik ben dit jaar al 3x in Frankrijk geweest en hoop er dit jaar nog eens 3x te kunnen zijn en dan met het werk toch zo ver te zijn, dat het pand glas en waterdicht is en we volgend jaar in de zomer in La Grange kunnen wonen. We houden u op de hoogte !

Wij wensen u veel lees-plezier, voor straks een fijne vakantie en een "misschien tot ziens" op La Barrière, waar u van harte welkom bent !

Arthur Brink en Ina Mol.

Colofon:

Nieuwsbrief 7, jaargang 2, juni 2007.

Deze nieuwsbrief wordt gezonden aan familie, vrienden, kennissen, bekenden en andere geïnteresseerden. Mocht u op de ontvangst van de toekomstige nieuwsbrieven van La Barrière geen prijs stellen, laat het me dan even weten, zodat ik uw gegevens van de verzendlijst kan verwijderen.

Nieuwsbrief gemist ? U kunt u altijd een kopie-exemplaar opvragen.

La Barrière en La Grange zijn privé-bezit van de fam. A. Brink te Wognum. Het beheer en de exploitatie wordt uitgevoerd onder de naam Abri Wognum.

Onze adresgegevens zijn:
Abri Wognum,
Postbus 55,
1687 ZH Wognum,
E-mailadres: abri.wognum@planet.nl
website: www.labarriere.nl
Tel. (0229) 571852,
Fax (0229) 572631.
Mobiel 0 (031) 6 50 978 045,
Postbank 2874568 t.n.v. Abri Wognum.

De Ford Scorpio op frans kenteken

In september vorig jaar hebben wij op onze thuisreis pech gekregen met onze Skoda, die op transport werd gesteld naar Nederland. Achteraf viel het eigenlijk allemaal nog wel mee. Er was een storing in de oliepomp, die begon te ratelen. De motor was echter niet kapot, omdat de boord-computer ons tijdig had gewaarschuwd om onmiddellijk te stoppen.

Al met al was ik wel 3 weken de auto kwijt.

Om hoge huurkosten te besparen heb ik een 9 jaar oude maar wel heel erg luxe (Amerikaanse) Ford Scorpio die op LPG rijdt gekocht van mijn vriend Jan Hoek. Dit is mijn vierde Scorpio en hij zoeft zo lekker, dat ik het zonde vind om hem weer weg te doen.

Ina heeft rijles en door haar werk zal ze niet altijd met mij mee naar Frankrijk kunnen. Het is straks dus niet echt vervelend om twee auto's te hebben.

Nu één van de auto's verkopen om er straks weer een bij te kopen lijkt me ook niet slim.

Daarom heb ik besloten de auto maar te houden.

Dat kan voor ons kosten-technisch alleen als de auto van een frans kenteken wordt voorzien, waardoor er geen wegenbelasting meer over het LPG-voertuig hoeft te worden betaald.

Aangezien dat kan voor ingezetenen van Frankrijk en ik beschouwd wordt sinds 13 september 2006 ook in Frankrijk woonachtig te zijn, ben ik de eerste maal vorig jaar november nog eens naar Frankrijk gereden om de auto daar in te voeren.

Volgens de informatie die ik had ingewonnen, moet je daarvoor bij de belastingdienst aantonen dat je in Frankrijk woont, hetgeen kan worden bewezen met de nota van het electriciteitsbedrijf.

Je krijgt dan van de belastingdienst een formulier wat je nodig hebt om een frans kenteken aan te vragen bij de (sous-)prefect.

Gratis vakantie ?

Zin in een gratis vakantie deze zomer ? Dat kan ! Kom bij ons op werk-vakantie !

Slechts 4 halve dagen (of 2 hele dagen) per week werken in ruil voor gratis verblijf ! Bel ons op 0031 6 50 978 045

Kijk voor meer informatie op www.labarriere.nl

Daartoe moet je ook een verklaring van de fabrikant van het voertuig inleveren, waaruit blijkt, dat de auto homologeerd is voor Frankrijk en moet verder een identiteitsbewijs en een keuringsrapport van de auto worden overlegd.

Ik had tegen betaling van de somma van € 150,= bij Ford Nederland een "declaration de confirmation" gekregen. Met deze verklaring, een faktuur van de EDF, mijn paspoort en het APK-keuringsrapport werd de reis naar Frankrijk aangevangen.

's Zondags was ik naar het hotel La Croix des Bois in Lalizolle gereden om daar een paar nachten bij Joop Bontjes en Sumara Lalisang van de gastvrijheid te genieten.

's Maandagsmorgens ben ik naar de belastingdienst in RIOM gereden. Dat is ca. 40 km. Helaas was de dame die daar over ging die dag niet aanwezig.

De al wat oudere dame achter de receptie, die nou niet echt de uitstraling had van wat je je in je dromen voorstelt bij een Francaise, maar die overigens aller-aardigst was, deed haar uiterste best, belde naar hier en naar daar, maar nee, er was geen collega die kon helpen.

Ze belde zelfs voor me naar het hoofdkantoor van de belastingdienst in Clermont Ferrand dat ca. 15 km. verder op ligt, maar ook daar kon ik niet terecht. Er zat niets anders op dan terug te keren naar het hotel en de volgende dag terug te komen.

Dat heb ik dus gedaan. Nu was de dame er wel. Pas na enige discussie, omdat niet vast was te stellen of ik nu wel of niet in Frankrijk woonde als ik de helft van de tijd in Frankrijk en de helft van de tijd in Nederland woon en na raadpleging van diverse collega-ambtenaren kreeg ik uiteindelijk toch het beoogde formulier.

Wel moest ik een met de hand geschreven verklaring maken dat ik vanaf 13 september 2006 in Frankrijk woon.

Met alle bescheiden toog ik vervolgens naar de sous-prefect die eveneens in RIOM gevestigd is.

Even een nummertje trekken, op je beurt wachten en naar het loket.

Helaas, het formulier van Ford was niet goed genoeg. De 'declaration de confirmation' van Ford Nederland was niet goed. Het moest een 'certificat de confirmation' zijn.

Bovendien was het APK-keuringsrapport niet goed omdat het van een Franse technokeuring moest zijn.

Waar ik een 'certificat de confirmation' kon krijgen ? Bij een Ford garage. Er was er één in RIOM.

Daar ben ik toen heen gereden. Ik kreeg er het telefoonnummer van Ford Frankrijk.

Dan hoefde ik alleen even te bellen en mijn kentekenbewijs op te sturen of te faxen, een cheque van €150,= op te sturen en dan werd de verklaring toegestuurd.

Voor mij was er op dat moment in Frankrijk niets meer te bereiken, dus ben ik naar huis gereden.

Na de hulp van Hetty Longuet, die voor de juiste Franse verklaring had gezorgd ben ik in februari weer naar Frankrijk getogen. De auto is toen van een frans kenteken voorzien, maar de gasinstallatie is niet homologeerd verklaard.

De Franse APK tot 6 april is inmiddels verstreken, maar helaas is het alle inspanningen ten spijt tot op heden nog steeds niet gelukt een oplossing te vinden voor dit probleem..... (wordt vervolgd)

Les Madiots

In het buurtschapje Les Madiots in Durmignat staat aan de doorgaande weg Le Chemin de la Bourse, de schuur van 11,25 x 7 meter met muren van 50 cm. dik, die tot vakantiewoning wordt verbouwd. Om de hoek aan de Chemin Rural des Madiots à Saute Loup ligt de ingang van ons prachtige privé natuur terrein La Barrière.

Ons landgoed ligt op 850 km vanaf Utrecht op de grens van de Allier en de Puy de dome, daar waar het zuiden van Frankrijk begint.

U kunt het beschouwen als een heerlijke rustige mini-camping voor mensen die van rust, van de natuur en van een beetje improviseren houden.

Het ligt verscholen in het landelijke gebied en bestaat uit vlakke en steile plateaus met opslag van bremstruiken en bospercelen en grenst beneden aan het altijd stromende riviertje La Bouble. De oppervlakte bedraagt ca. 16 ha.

Het adres is:
Fam. A. Brink
La Barrière/La Grange
Les Madiots
63700 Durmignat
Frankrijk

Kijk voor meer informatie op www.labarriere.nl

De renovatie van La Grange is gestart !

De renovatie is gestart. Zoals u in de vorige nieuwsbrieven kon lezen werd de bouwvergunning uiteindelijk verstrekt.

Vervolgens heb ik een lijst van werkzaamheden gemaakt en advies ingewonnen bij Maurice Kuin en Alberto Steur van Aan-nemingsbedrijf Wit te Wognum.

Dinsdag 24 April zijn we (Arthur, Ina, Maarten en zijn vriendin Marga) naar onze stek in Durmignat gereisd om daar twee weken te verblijven.

De eerste week hebben we de komst van 4 Poolse werknemers van een bedrijf uit Zwaag voorbereid.

Er moesten de nodige materialen besteld worden.

Aflevering voor het weekend was niet meer mogelijk, zodat ik op de terugweg (berg op) in de bak van de aanhanger 14 vloerplaten van 2x1 meter had liggen en schuin over de aanhanger heen 13 balken van 10x20 cm met een lengte van 5 meter. De aanhanger heeft een laadvermogen van 1580 kg., maar voor de auto was dat toch "ff pufv" om maar eens in sms-taal te spreken.

Gelukkig was Dick Le Grand zo vriendelijk ook mee te rijden met zijn 4x4 met een aanhanger met zand en cement. Anders had ik 3x naar Echassières (v.v. 40 km.) moeten rijden.

Dick en Marja La Grand zijn Nederlanders die in de buurt een mooi spulletje aan het opknappen zijn, waar Napoleon ook nog wel eens verbleef op reis in dat gebied !

Donderdag gingen we 35 km. de andere kant op naar Montluçon naar Brico Dépot.

Daar hebben we een 7 mtr hoge aluminium steiger, stempels, een betonmolen, en een extra kruiwagen gehaald.

Onderweg werden we gebeld, door UNIDEK, dat de 23 dakplaten van elk 5,20 meter lang vrijdagmiddag zouden worden gebracht. Even later belde men echter weer op, dat het anders was gelopen en dat de auto al voor de deur stond !

Omdat de auto geen kraan had moesten we wel even voor loshulp zorgen. Dat betekent dus 23 platen van elk 60 kg. (in pakken van 5 en 3 sts. verpakt) uit de auto tillen.

Ik ben naar de dichtstbijzijnde boerin gereden en heb haar omdat ik dat in het Frans niet kon op audiovisuele wijze gevraagd (met de vingers naar voren gericht dalende en heffende bewegingen makend, terwijl je het geluid van een tractor nadoet) of zij een tractor hadden met van die grote punten (lepels) waarmee je die grote ronde hooibalen kunt oppakken. Die hadden ze niet, maar zij ging voor me bellen.

Even later kwam ze nog met de boer naar me toe gereden om de situatie in ogenschouw te nemen. Daarna vertrokken ze.

We besloten te beginnen met lossen. We hadden net van een pak de verpakkingsfolie afgehaald en één plaat gelost met behulp van "Dappere Dodo", mijn kleine blauwe trekkertje toen er twee boeren in een auto en even later een grote tractor aankwam.

Met die hulp was het lossen van de vrachtauto een fluitje van een cent.

Ze wilden er trouwens geen cent voor hebben.

Zaterdag kwamen Hans en Gerda Boots en hun zoon Herman op de terugweg van hun huis in Reillanne in de Provence bij ons langs.

Gerda en Herman reisden de volgende dag verder. Hans bleef nog een week bij ons om ons met Raad en Daad bij te staan.

Het nieuwe dak zit er nog niet op ! (1)

's Maandags kwamen de Polen. Helaas was hun reis tevergeefs geweest. Onvoldoende bekend met de franse bouw van meer dan een eeuw geleden, waren ze van mening dat het gebouw van gestapelde stenen met leem "gemetseld" in zou storten als het dak er af werd gehaald.

Ze waren van mening, dat het dak de muren bij elkaar hield.

Omdat ik er zeker van denk te zijn, dat dat echt niet het geval is, heb ik aangegeven dat ze gerust op mijn risico het dak konden slopen.

Dat wilden ze echter niet, omdat ze daarbij ook bang waren voor hun eigen veiligheid. Daarop heb ik ze gezegd, dat als ze het werk waar voor ze kwamen niet wilden doen, ze dan wel weer konden vertrekken, dus een half uurtje later waren de mannen weer op weg terug naar Zwaag.

Spijtig, maar het gaf mij de gelegenheid om voor een volgende poging een grote steiger te bouwen met materiaal wat ik van Dick en Marja La Grand mocht lenen.

Nu word ik er weliswaar wel eens van beticht lichtelijk eigenwijs te zijn, maar het lijkt me bij deze bewezen dat dat geenszins het geval is, aangezien ik voor de zekerheid toch nog te rade ben gegaan bij Eric Vaandering, een Nederlander die ervaring heeft met dat soort gebouwen en een bedrijfje runt in de aanleg van septic-tank-systemen. Hij was als eerder in La Grange geweest en had me toen al tips gegeven voor de verbouwing. Ook Eric is van mening dat het hier gaat om onwetendheid.

Een stukje geschiedenis.

Eric vertelde dat in de oude tijd waarin La Grange werd gebouwd, dat gebeurde met een schietlood en wijn.

Meters werden soms slechts uitgestapt. Er zijn gebouwen, die rechthoekig zijn bedoeld, maar aan de ene kant 40 cm. langer zijn dan aan de andere kant.

Als de bouwers niet genoeg wijn kregen, legden ze in het horizontale stapelwerk expres verticale stenen om zo aan een ieder te laten zien, dat de opdrachtgever een gierig man was !

Binnen aan het werk.

Omdat we nu niet aan het dak konden werken zijn we binnen aan de slag gegaan.

In het gedeelte waar beneden de keuken, het toilet en de badkamer en boven de slaapkamers komen werden de oude plafondbalken verwijderd en de gaten waarin de balken in de muur hingen gedicht.

De scheidingswand tussen de salon en de keuken werd 50 cm. verhoogd.

De doorgang tussen de salon en de keuken werd verbreed en de rand weer netjes en pierre opgemetseld. De oude vloerbalken hebben we met de kettingzaag in stukken gezaagd. In stukken gebrand zou je misschien beter kunnen zeggen.

Deze nog "kneiterharde" eiken balken die er met de sporen die houtworm en termieten hebben achter gelaten zeer decoratief uit zien, gaan dienst doen als een soort kozijnen in deze doorgang.

Investeren met laag risico en hoog rendement.

Op onze site www.labarriere.nl is nu ook een nieuwe pagina te vinden over de plannen om een bungalowpark te realiseren.

Er zijn nieuwe ontwikkelingen die grote kansen op hoge rendementen met zich meebrengen voor investeerders!

Het nieuwe dak zit er nog steeds niet op ! (2)

Voor onze trip van 27 mei t/m 10 juni had ik vrijdag 25.05 steigmateriaal opgehaald bij Serge La Grand in Lelystad. Met Hans Boots ben ik 's Zondags weer naar Frankrijk getogen.

Door het slechte weer van die week, kon de nieuwe ploeg Poolse werknemers die ik nu in Frankrijk had gecharterd, in het er op volgende weekend niet het dak verwijderen.

Noodgedwongen moest ik dus ook de afspraak met Chris Bergmans voor de maandag er op afzeggen.

Deze Nederlander die verstand heeft van Unidek zou het nieuwe dak aanbrengen.

Ook deze poging om het dak te vernieuwen is dus niet gelukt.

Nieuwe Gasten.

Zaterdag 2 juni kwamen Philip en Anita Kemp met de hondjes (Jack Russels) Jacky en Rocky voor een weekje naar ons toe. Ina kon met haar zus en zwager mee rijden. Ze konden wel genieten van het verblijf op ons terrein, getuige het feit, dat Philip zelfs over ging tot het besturen van de tractor en het hanteren van de bosmaaier.

De verdiepingsvloer .

We hebben natuurlijk niet stil gezeten en een compleet nieuwe verdiepingsvloer met het Bordes voor de trap aan kunnen brengen.

Hoop doet leven.

Zaterdag 30 juni vertrekken we weer naar Durmignat voor 3 weken. Dan moet het ons lukken het dak te vervangen. Immers, 3x is scheepsrecht ! We hopen dat Chris Bergmans dan ook een paar dagen tijd voor ons heeft.

Medewerkers gezocht !

Zin om ons in de periode van 30 juni t/m 21 juli enige tijd te komen helpen bij de vervanging van het dak van La Grange ? Bel Arthur Brink en Ina Mol op 0031 6 50 978 045.